

22. december 2017

Vedrørende klage over behandling af personoplysninger

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

I. Datatilsynet vender hermed tilbage til sagen, hvor Advokat C på vegne af A har rettet henvendelse til Datatilsynet vedrørende B's behandling af oplysninger om hende.

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

Datatilsynet har forstået Advokat C's henvendelse som en klage over B's indsamling af personoplysninger om A i form af lydoptagelser af to samtaler mellem A og B, uden at A var vidende herom, og B's efterfølgende videregivelse af de pågældende lydoptagelser.

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

Det skal indledningsvist bemærkes, at Datatilsynet kun har kompetence til at behandle spørgsmål af persondatarettlig karakter. Datatilsynet har derfor ikke med denne afgørelse taget stilling til spørgsmål af ikke-persondatarettlig karakter.

J.nr. 2015-214-0032
Dok.nr. 447499
Sagsbehandler
Michala Nehammer
Direkte 3319 3226

Det skal endvidere bemærkes, at tilsynet med afgørelsen ikke har taget stilling til spørgsmålet om behandling af oplysninger vedrørende A's svingerinde og B's tidligere kollegaer, idet A ikke er klageberettiget i forhold hertil, jf. persondatalovens § 40.

Efter en gennemgang af sagen finder Datatilsynet, at B's indsamling af oplysninger om A i det konkrete tilfælde kan ske i medfør af persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, men at B ved indsamlingen af oplysningerne har overtrådt persondatalovens §§ 28 og 5, stk. 1, samt at B ved opbevaringen af oplysningerne har overtrådt persondatalovens § 5, stk. 3 og 5. Datatilsynet finder endvidere, at videregivelsen af oplysninger om A til højesteretsdommer Thomas Rørdam kan ske i medfør af persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, men at B ved videregivelsen har overtrådt persondatalovens § 5, stk. 3. Datatilsynet finder dette **beklageligt**.

Tilsynet har ved brev af dags dato meddelt B's advokat, Advokat D, dette.

Nedenfor følger en nærmere gennemgang af sagen og en begrundelse for Datatilsynets afgørelse.

2. Sagens omstændigheder

Det fremgår af sagen, at B i begyndelsen af 2014 optog to samtaler mellem ham selv og hans daværende chef A, uden A var vidende herom, i forbindelse med to møder vedrørende hans opgavevaretagelse som byggeleder i E, og at lydoptagelserne i forhold til A indeholdt oplysninger om hendes arbejdsliv og interesser samt hendes tilkendegivelser relateret til B's opgavevaretagelse som byggeleder i E.

Det fremgår endvidere af sagen, at B den 24. marts 2014 blev sygemeldt, og at E den 9. juli 2014 traf afgørelse om at afskedige B på grund af et omfattende sygefravær. Det fremgår ligeledes, at afskedigelsessagen efterfølgende blev forhandlet mellem F og Moderniseringsstyrelsen, og at der herefter blev nedsat en faglig voldgiftsret med højesteretsdommer Thomas Rørdam som opmand, idet man ikke kunne nå til enighed.

Det fremgår desuden af sagen, at F ved Advokat G, i forbindelse med voldgiftssagens forberedelse, den 13. oktober 2015 fremsendte de pågældende lydoptagelser til Advokat C og til højesteretsdommer Thomas Rørdam som led i bevisførelsen.

Ligeledes fremgår det af sagen, at højesteretsdommer Thomas Rørdam den 27. oktober 2015 fandt, at afskedigelsen, efter en samlet vurdering af forløbet før sygemeldingen den 24. marts 2014 og forløbet under sygemeldingen, ikke var rimelig begrundet i B's forhold, hvorfor han fastsatte en godtgørelse på 100.000 kr. svarende til ca. to måneders løn.

Det fremgår endelig af sagen, at B slettede de pågældende lydoptagelser efter afslutningen af den faglige voldgift.

3. Klagers bemærkninger

3.1. Indsamling og opbevaring

Advokat C har bl.a. anført, at der ikke er hjemmel til indsamlingen og opbevaringen af oplysninger om A efter persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, idet hensynet til beskyttelsen af A's interesser overstiger hensynet til B's interesse i at behandle oplysningerne, og idet behandlingen ikke har været nødvendig i forhold til at påvise den påståede adfærd hos ledelsen.

Advokat C har endvidere anført, at behandlingen af oplysninger i form af lydoptagelserne er i strid med kravet om god databehandlingskik, jf. persondatalovens § 5, stk. 1, idet den hverken er rimelig eller lovlig, og at behandlingen er i strid med kravet om formålsbestemthed, jf. persondatalovens § 5, stk. 2, idet lydoptagelserne er foretaget på et tidspunkt, hvor det ikke kan have stået B klart, hvad optagelserne konkret skulle bruges til, hvorfor behandlingen ikke er sket til udtrykkeligt angivne og saglige formål.

Advokat C har ligeledes gjort gældende, at behandlingen af oplysninger er i strid med persondatalovens § 5, stk. 3, idet der med lydoptagelserne er sket en generel indsamling af personoplysninger, uden at det måtte have stået B klart, om oplysningerne ville vise sig relevante i en senere ansættelsesretlig tvist. Advokat C har ligeledes gjort gældende, at B kunne have fremskaffet dokumentation for indholdet af samtalerne med A på en anden og mindre indgribende måde, hvorfor behandlingen hverken er relevant eller tilstrækkelig og går videre end, hvad der kræves til opfyldelse af de formål, som B som dataansvarlig er berettiget til at forfølge (proportionalitetsprincippet).

Advokat C har endelig oplyst, at A ikke har modtaget en underretning i forbindelse med indsamlingen og behandlingen af oplysningerne, hvorfor underretningspligten i persondatalovens § 29 ikke er overholdt.

3.2. Videregivelse

Advokat C har gjort gældende, at der er sket en videregivelse af oplysningerne fra B til Advokat G, og til højesteretsdommer Thomas Rørdam, og at videregivelsen, ligesom indsamlingen og opbevaringen af oplysningerne, er i strid med persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, og § 5, stk. 1-3.

4. Indklagedes bemærkninger

4.1. Indsamling og opbevaring

Advokat D har på vegne af B anført, at indsamlingen og opbevaringen af oplysninger om A er foretaget med hjemmel i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, og at behandlingen er i overensstemmelse med persondatalovens § 5.

Advokat D har bl.a. gjort gældende, at lydoptagelserne er foretaget for at kunne dokumentere, hvordan E behandlede B op til hans sygdomsperiode, og at samtalerne formentlig ville have fået et noget andet forløb, hvis A havde været klar over, at samtalerne blev optaget.

Advokat D har endvidere anført, at lydoptagelserne bekræfter B's udlægning af, hvad der er blevet sagt under samtalerne, selvom både E, Moderniseringsstyrelsen og Advokat C har benægtet det passerede, og at opmanden i sin vurdering af voldgiftssagen har lagt betydelig vægt på indholdet af optagelserne som grundlag for at tilkende en godtgørelse for en ikke rimelig afskedigelse, hvorfor behandlingen af oplysningerne både har været relevant og nødvendig samt haft et sagligt formål.

Advokat D har desuden anført, at B's interesse i at behandle oplysningerne overstiger hensynet til A.

Hvad angår spørgsmålet om oplysningspligt, har Advokat D gjort gældende, at forholdet snarere er omfattet af persondatalovens § 28 frem

for lovens § 29, idet oplysningerne er videregivet af A selv, og at der med underretningen til Advokat C – og dermed af A, da Advokat C repræsenterer A er sket en de facto opfyldelse af oplysningspligten.

Advokat D har endvidere fremhævet det forhold, at der ikke gælder særlige formkrav til opfyldelse af oplysningspligten, og at det må antages, at underretningen til Advokat C i det væsentligste opfylder kravene i lovens § 28, ligesom han har anført, at sagens omstændigheder gør, at udgangspunktet om, at underretningen skal ske samtidig med indsamlingen, undtagelsesvist kan fraviges i den konkrete situation, da der bl.a. er tale om en myndigheds videregivelse af oplysninger til en privat.

4.2. Videregivelse

Advokat D har i forhold til spørgsmålet om videregivelse af oplysningerne til Advokat G, bl.a. gjort gældende, at Advokat G i den konkrete situation har været databehandler for B, idet han har behandlet de pågældende oplysninger på vegne af og efter instruks fra B, hvorfor der er tale om en overladelse af oplysninger og ikke en videregivelse.

Hvad angår videregivelse af oplysningerne til den faglige voldgift, har Advokat D anført, at videregivelsen er foretaget med hjemmel i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7.

Advokat D har i forlængelse heraf bl.a. oplyst, at højesteretsdommer Thomas Rørdam har en ubetinget tavshedspligt om forhold, der er kommet frem i forbindelse med voldgiftssagen, og at videregivelsen har været en forudsætning for, at B kunne gøre et retskrav gældende, idet højesteretsdommer Thomas Rørdam i sin vurdering af voldgiftssagen har lagt betydelig vægt på oplysningerne som grundlag for at tilkende en godtgørelse for en ikke rimelig afskedigelse.

5. Datatilsynets udtalelse

5.1. Persondatalovens anvendelsesområde

Persondataloven¹ gælder ifølge lovens § 1, stk. 1, for behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Loven gælder tillige for anden ikke-elektronisk systematisk behandling, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. § 1, stk. 2.

Ved ”personoplysninger” forstås ifølge lovens § 3, nr. 1, enhver form for information om en identificeret eller identificerbar person (den registrerede).

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer

Ved "behandling" forstås ifølge lovens § 3, nr. 2, enhver operation eller række af operationer med eller uden brug af elektronisk databehandling, som oplysningerne gøres til genstand for. Omfattet af begrebet er f.eks. indsamling, registrering, videregivelse og opbevaring af personoplysninger.

Det fremgår af persondatalovens § 2, stk. 3, at loven ikke gælder for behandlinger som en fysisk person foretager med henblik på udøvelse af rent privat karakter.

På baggrund af det af Advokat C og Advokat D anførte, og idet der ses at være enighed omkring det forhold, at persondataloven finder anvendelse, lægger Datatilsynet til grund, at B's behandling af oplysninger om A er omfattet af persondataloven.

5.2. Indsamling og opbevaring

5.2.1. Behandlingshjemmel

På baggrund af sagens oplysninger er det Datatilsynets vurdering, at lydoptagelserne i forhold til A indeholder ikke-følsomme oplysninger omfattet af persondatalovens § 6.

Efter persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, kan der ske behandling uden den registreredes samtykke, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse.

På baggrund af det oplyste er det Datatilsynets vurdering, at B's behandling af oplysninger om A i det konkrete tilfælde kan ske i medfør af persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7.

Datatilsynet finder umiddelbart ikke at kunne tilsidesætte den af Advokat D beskrevne interesseafvejning, ligesom tilsynet finder, at Advokat C ikke har godtgjort, at A har en særlig interesse som overstiger B's interesse i at oplysningerne ikke behandles.

Datatilsynet har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på det oplyste om, at lydoptagelserne blev foretaget for at kunne dokumentere, hvordan E ansættelsesretligt behandlede B på det pågældende tidspunkt.

På denne baggrund er det således Datatilsynets opfattelse, at B's interesse i at behandle oplysningerne konkret overstiger A's interesse i, at oplysningerne ikke behandles.

5.2.2. Oplysningspligt

5.2.2.1. Persondatalovens kapitel 8 regulerer den dataansvarliges oplysningspligt over for den registrerede ved indsamling af oplysninger.

Spørgsmålet om den dataansvarliges oplysningspligt over for den registrerede i forbindelse med indsamling af oplysninger hos den registrerede selv er reguleret i lovens § 28, mens spørgsmålet om den dataansvarliges oplysningspligt ved indsamling af oplysninger hos andre end den registrerede selv er reguleret i lovens § 29. Herudover er der i lovens § 30 fastsat en række undtagelser, der knytter sig til den dataansvarliges oplysningspligt over for den registrerede i begge de nævnte situationer.

Formålet med reglerne er dels at sikre, at den registreredes beslutning om at afgive oplysninger om sig selv træffes på et pålideligt faktisk grundlag med hensyn til en række nærmere beskrevne forhold, dels at skabe større gennemsigtighed og overblik vedrørende personregistreringer².

Det er Datatilsynets opfattelse, at der i nærværende sag er tale om indsamling af oplysninger hos den registrerede selv, idet B har modtaget oplysningerne fra A, hvorfor spørgsmålet om, hvorvidt oplysningspligten over for den registrerede er overholdt, skal vurderes efter persondatalovens § 28.

Ved indsamling af oplysninger hos den registrerede skal den dataansvarlige eller dennes repræsentant ifølge persondatalovens § 28, stk. 1, af egen drift give den registrerede meddelelse om den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet, formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt, og alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser.

Bestemmelsen i stk. 1 gælder dog ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med behandlingen, jf. § 28, stk. 2. Derudover gælder reglerne for oplysningspligt ikke, hvis situationen er omfattet af undtagelsesreglerne i lovens § 30. Underretning skal herefter bl.a. ikke foretages, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser, jf. § 30, stk. 1.

5.2.2.2. Det fremgår af sagen, at A ikke var klar over, at samtalerne mellem hende og B i begyndelsen af 2014 var blevet optaget af B, før F ved Advokat G, i forbindelse med voldgiftssagens forberedelse, den 13. oktober 2015 fremsendte de pågældende lydoptagelser til Advokat C.

Pligten til at give meddelelse efter lovens § 28, stk. 1, indtræder ved ”indsamlingen”. Det fremgår af Datatilsynets rettighedsvejledning³, at den registrerede som udgangspunkt skal have meddelelse om de i § 28 nævnte forhold *samtidig med indsamlingen* af oplysninger hos den registrerede. Rettighedsvejledningen skelner i den forbindelse mellem de situationer, hvor oplysninger ind-

² Jf. pkt. 2 i Datatilsynets vejledning nr. 126 af 10. juli 2000 om registreredes rettigheder efter reglerne i kapitel 8-10 i lov om behandling af personoplysninger.

³ Datatilsynets vejledning nr. 126 af 10. juli 2000 om registreredes rettigheder efter reglerne i kapitel 8-10 i lov om behandling af personoplysninger.

samles i forbindelse med, at den registrerede f.eks. skal indlevere en ansøgning, blanket eller lignende til den dataansvarlige, og situationer hvor den registrerede selv henvender sig til den dataansvarlige uden brug af en fortrykt ansøgningsformular eller lignende. I sidstnævnte tilfælde skal den dataansvarlige opfylde sin oplysningspligt snarest muligt, hvilket i almindelighed vil sige inden for 10 dage⁴.

Under hensyn til formålet med indsamlingen af oplysninger i den konkrete sag at indsamle oplysninger uden A's vidende for på den måde at kunne dokumentere, hvordan B ansættelsesretligt blev behandlet af E på det pågældende tidspunkt er opfyldelse af oplysningspligten inden afslutningen af samtalerne mellem A og B selvsagt ikke hensigtsmæssig.

Det er imidlertid Datatilsynets opfattelse, at Advokat D ikke har fremført vægtige argumenter for, hvorfor oplysningspligten ikke blev opfyldt umiddelbart efter afslutningen af den anden og sidste samtale mellem B og A.

Datatilsynet finder det på den baggrund **beklageligt**, at A først ca. halvandet år efter, at indsamlingen havde fundet sted, blev underrettet om behandlingen af oplysninger om hende, idet dette tidspunkt ikke kan kategoriseres som "snarest muligt", jf. pkt. 2.1.1. i rettighedsvejledningen.

Det er endvidere Datatilsynets opfattelse, når henses til den omstændighed at oplysningspligten i lovens § 28 ikke findes at være opfyldt, at indsamlingen af oplysningerne er i strid med kravet om god databehandlingsskik, jf. lovens § 5, stk. 1.

Det følger således af § 5, stk. 1, at oplysninger skal behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik, hvilket betyder, at behandlingen skal være rimelig og lovlige. Det fremgår af lovens forarbejder, at en rimelig behandling bl.a. forudsætter, at registrerede personer kan få kendskab til en behandlings eksistens og, når der indsamles oplysninger hos dem, kan få nøjagtige og fyldestgørende oplysninger med hensyn til de nærmere omstændigheder ved indsamlingen, jf. lovens §§ 28 og 29 om oplysningspligt⁵.

5.2.3. Persondatalovens § 5

5.2.3.1. Behandlingen af de pågældende oplysninger skal endvidere ske i overensstemmelse med de grundlæggende principper, som i øvrigt er indeholdt i persondatalovens § 5 om bl.a. saglighed og proportionalitet.

Det følger således af § 5, stk. 2, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og at senere behandling ikke må være uforenelig med disse formål, og af bestemmelsens stk. 3 følger, at oplysninger

⁴ Jf. pkt. 2.1.1. i Datatilsynets vejledning nr. 126 af 10. juli 2000 om registreredes rettigheder efter reglerne i kapitel 8-10 i lov om behandling af personoplysninger.

⁵ Jf. de specielle bemærkninger til § 5, stk. 1, i forslag til lov om behandling af personoplysninger af 9. december 1999 (lovforslag nr. L 147)

som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles (proportionalitetsprincippet).

Det følger endeligt af bestemmelsens stk. 5, at indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

5.2.3.2. Datatilsynet finder, at indsamlingen af oplysningerne i det konkrete tilfælde umiddelbart ikke er i strid med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3.

Datatilsynet har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på det oplyste om, at lydoptagelserne blev foretaget for at kunne dokumentere, hvordan E ansættelsesretligt behandlede B på det pågældende tidspunkt, og at lydoptagelserne angiveligt bekræfter B udlægning af, hvad der er blevet sagt under samtalerne, selvom både E, Moderniseringsstyrelsen og Advokat C har benægtet det passerede, hvorfor det må antages, at behandlingen af oplysningerne konkret har været relevant og tilstrækkelig samt haft et sagligt formål.

I forhold til opbevaringen af oplysningerne forudsætter Datatilsynet, at det på de indsamlede lydoptagelser har været muligt at isolere de oplysninger, der vedrører A's tilkendegivelser relateret til B's opgavevaretagelse fra de oplysninger, der vedrører A's arbejdsliv og interesser. På baggrund heraf er det Datatilsynets opfattelse, at opbevaringen af oplysninger om A's arbejdsliv og interesser ikke lever op til kravene i persondatalovens § 5, stk. 3 og 5, idet det må antages, at disse oplysninger ikke har været nødvendige for at kunne dokumentere, hvordan E ansættelsesretligt behandlede B på det pågældende tidspunkt, hvorfor B burde have slettet oplysningerne umiddelbart efter indsamlingen.

På baggrund af sagens oplysninger er det således Datatilsynets vurdering, at B har overtrådt persondatalovens § 5, stk. 1, 3 og 5, hvilket Datatilsynet finder **beklageligt**.

5.3. Videregivelse

5.3.1. Advokat G

I lovens § 3, nr. 4, defineres "den dataansvarlige" som den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af oplysninger.

I lovens § 3, nr. 5, defineres "databehandleren" som den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der behandler oplysninger på den dataansvarliges vegne.

Datatilsynet har forstået Advokat D's udtalelse til sagen således, at Advokat G, i relation til behandlingen af de pågældende lydoptagelser, anser sig som databehandler for B. Advokat D har i den forbindelse bl.a. oplyst, at Advokat G har behandlet de pågældende oplysninger på vegne af og efter instruks fra B.

Som sagen er forelagt Datatilsynet, lægger Datatilsynet til grund, at Advokat G, i den konkrete situation har fungeret som databehandler for B i forhold til behandlingen af oplysninger om A, hvorfor der således ikke er tale om en videregivelse af oplysninger, men derimod en overladelse af oplysninger til en databehandler.

5.3.2. Højesteretsdommer Thomas Rørdam

Som nævnt ovenfor er det Datatilsynets vurdering, at lydoptagelserne i forhold til A indeholder ikke-følsomme oplysninger omfattet af persondatalovens § 6. Enhver behandling, herunder videregivelse, af oplysningerne skal således have hjemmel i persondatalovens § 6.

Efter persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, kan der ske behandling uden den registreredes samtykke, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse.

Det er Datatilsynets vurdering, at der i den konkrete situation er tale om en videregivelse af oplysningerne om A til højesteretsdommer Thomas Rørdam, og at videregivelsen kan ske i medfør af persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, jf. § 7, stk. 2, nr. 4.

Datatilsynet finder umiddelbart ikke at kunne tilsidesætte Advokat D's vurdering af, at videregivelsen af oplysningerne har været nødvendig for, at B kunne gøre et retskrav gældende, hvorfor tilsynet på det foreliggende grundlag finder det godtgjort, at videregivelsen af oplysningerne om A til højesteretsdommer Thomas Rørdam konkret er nødvendig for, at B kan forfølge en berettiget interesse. Datatilsynet finder desuden, at Advokat C ikke har godtgjort, at A har en særlig interesse som overstiger B's interesse i at oplysningerne ikke videregives.

Datatilsynet har i den forbindelse lagt vægt på det oplyste om, at det af den faglige voldgifts tilkendegivelse af 27. oktober 2015 fremgår, at:

"Opmanden lægger til grund, at E har et medansvar for sygemeldingen, navnlig på baggrund af A's tilkendegivelser over for B under samtalen i februar eller marts 2014, og opmanden finder, at adgangen for E til at afskedige ham under sygdom må vurderes i lyset heraf".

Datatilsynet har endvidere lagt vægt på det oplyste om, at højesteretsdommer Thomas Rørdam har en ubetinget tavshedspligt om forhold, der er kommet frem i forbindelse med voldgiftssagen.

På denne baggrund er det således Datatilsynets opfattelse, at B's interesse i at videregive oplysningerne til højesteretsdommer Thomas Rørdam konkret overstiger A's interesse i, at oplysningerne ikke videregives.

5.3.3. Som nævnt ovenfor skal enhver behandling af oplysninger generelt ske i overensstemmelse med de grundlæggende principper, som er indeholdt i persondatalovens § 5 om bl.a. god databehandlingsskik, saglighed og proportionalitet.

På baggrund af sagens oplysninger finder Datatilsynet, at videregivelsen umiddelbart opfylder kravene i persondatalovens § 5, stk. 1 og 2.

Som tidligere nævnt forudsætter Datatilsynet, at det på de indsamlede lydoptagelser har været muligt at isolere de oplysninger, der vedrører A's tilkendegivelser relateret til B's opgavevaretagelse fra de oplysninger, der vedrører A's arbejdsliv og interesser. Det er derfor Datatilsynets opfattelse, at videregivelsen ikke lever op til kravene i lovens § 5, stk. 3, idet det må antages, at kun oplysninger om A's tilkendegivelser relateret til B's opgavevaretagelse som byggeleder og ikke oplysninger om A's arbejdsliv og interesser har været relevante og nødvendige i forhold til voldgiftssagens behandling og afgørelse, hvorfor B i forbindelse med videregivelsen af oplysningerne burde have truffet foranstaltninger for at sikre, at højesteretsdommer Thomas Rørdam alene modtog de for voldgiftssagen relevante og nødvendige oplysninger.

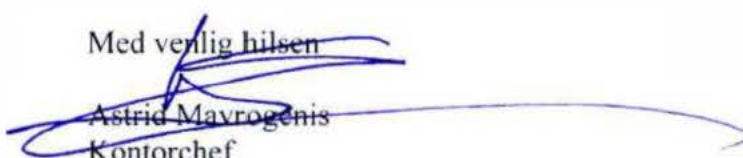
På denne baggrund finder Datatilsynet, at B i forhold til videregivelsen af oplysninger har overtrådt persondatalovens § 5, stk. 3, hvilket Datatilsynet finder **beklageligt**.

6. Afsluttende bemærkninger

Datatilsynet anser herefter sagen for afsluttet og foretager sig ikke yderligere i anledning heraf.

Datatilsynet skal beklage den lange sagsbehandlingstid, som skyldes stor travlhed i tilsynet.

Med venlig hilsen

Astrid Mavrogenis
Kontorchef